

Mill. i Anlæg, men ogsaa 6 Mill. i Areal-erhvervelse. Jeg skal saaledes ikke udtale mig nærmere om denne Overenskomst.

Derimod vil jeg dvæle ved det af Folketinget vedtagne Forslags § 1 for at spørge: Hvad er det egentlig, man erhverver derigennem? Jeg har tidligere udtalt som min ubetingede Anskuelse, at der er en overordentlig Trang til Forbedring af Forholdene paa Københavns Banegaard saa vel for Person- som for Godsstrafikken. For Persontrafikken ydes der gennem dette Lovforslag, hvis det maatte blive til Lov, ikke det mindste til Afhjælpning af Nøden; der er ikke Antydning af noget som helst til Afhjælpning af Nøden i den Henseende. Det, Lovforslaget yder, er en ny Godsbanegaard, med Hensyn til hvilken der kan være Strid, om den ligger heldigt eller uheldigt; afgjort ligger den dog ikke heldigere end den nuværende Godsbanegaard. — Endvidere yder Lovforslaget en Østerbrostation, som er et ubetinget Fremstrid, og forfællelige smaa Banedele til at sammenknytte Indløbsbanerne til København, om hvilke der ikke bør eller kan være Strid; de ville ubetinget være i alles Interesse, de ville muliggøre en ganske anderledes intensiv Brug af Jærnbanestrækningerne end den, der nu finder Sted. — Endvidere indeholder Lovforslaget en Udvidelse af Sporene paa Nørrebro og Frederiksberg Stationer, som ogsaa er en ubetinget Vinding. — Derimod er der er meget stor Udgift, saa vidt jeg erindrer 1,370,000 Kr., til Forlægning af Kloaker, Gas- og Vandledninger, hvilket jo ikke indbringer noget. — Vindingen er altsaa, naanset disse mindre Ting, som ere ubetinget nyttige, og som jeg tidligere har specificeret, en ny Godsbanegaard; derimod gøres der intet i Retning af Forbedring af Personbanegaardsforholdene. Jeg kan ikke se bedre, end at dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, ikke vil afhjælpe noget af den Trang, der i den Henseende utvivlsomt er til Stede, og jeg kan derfor ikke forstaa andet, end at der meget hurtig maa møde Lovforslag op til en Ordning af de endnu bestaaende meget store Mangler ved Persontrafikken. Jeg vil her indstyre, at jeg kan ikke forstaa andet, end at det Lovforslag, der maa møde op i den Retning, maa blive Regeringsforslaget, saaledes som det lyder paa de Punkter. Jeg kan ikke tænke mig, at man skulde i Mellemtiden — det være til næste Aar eller til næstnæste Aar — komme til anden Erkendelse, end at den fuldt ideale Ordning er den bedste, og at man altsaa vil foreslaa den og ikke en midlertidig Ordning til Afhjælpning af Nøden. Jeg finder derfor Anledning til at advare ærede Med-

lemmer, som maatte ville gaa ind paa den foreliggende Ordning i Henhold til den Tanke, at naar man her har bevilget 8½ Mill. Kr. til Afhjælpning af Jærnbanenøden ved de københavnske Banegaardsforhold, vil denne være afhjulpent, og opfordrer dem til at se ædrueligt paa Tingene og være forberede paa, at de ikke i Virkeligheden have afhjulpent den store Nød og ikke derved kunne undgaa senere at bevilge meget betydelige Beløb til Afhjælpning af den tilbagestaaende Nød. Jeg erkender og beundrer det Nød og den overlegne Dygtighed, hvormed Ordføreren for Flektallet i Folketinget har ført sine Meningsfæller, sit Parti, ind paa en velvillig Stemning over for Lovforslaget om Udvidelse af de københavnske Banegaardsforhold, da det jo ikke kan være nogen Hemmelighed for mig, at det just ikke er af de Bevillingsømmere, som ere vel sete i provinssielle Kredse, altsaa mellem hans Meningsfæller i det hele og store. Jeg gentager min Anerkendelse i saa varme Udtryk, som jeg kan finde. Jeg beundrer det Nød og den store Dygtighed, hvormed det er gjort; men jeg beklager, at den samme ærede Ordfører ikke har haft Øjet aabent for, at der kunde vindes det samme ad billigere og allerede derfor ad bedre Veje. Det kan dog ikke være Meningen, at det i og for sig er mest fyldestgørende, fordi det koster saa meget, og jeg har Anledning til at tro, at den ærede Ordfører maa have haft sin Opmærksomhed rettet paa de tidligere Forslag og offentliggjorte Betænkninger, som antyde, at der findes andre Udveje til at afhjælpe den forhaandenværende Nød.

Jeg kommer her ind paa at fremhæve for Northeds Skyld kun mine egne Ideer i denne Sag, men jeg vil forudstikke den Bemærkning, at jeg ikke vilde have Nød til at fremsætte dem, naar jeg ikke i Forvejen havde Bevidstheden om at have en væsentlig Støtte for dem i deres Overensstemmelse med andre Teknikeres offentliggjorte Tanke i den Retning og ganske særlig i deres temmelig nære Overensstemmelse med de af den tidligere Overingenør for de sjællandske Jærnbanners Anlæg, Oberst Hedemans fremsatte Planer til en forbedret Ordning af de københavnske Jærnbaneforhold. Her finder jeg Anledning til parentetisk at indstyre en Beklagelse af, at den højtærede Minister under denne Sags Behandling i Folketinget er kommen til at fremsætte gentagne Gange den Tanke, at det af et Medlem i Folketinget fremsatte Forslag om en Østerbrostation kaldt sammen med Oberst Hedemans Plan. Den højtærede Minister har gentagende kaldt den af mig her nævnte i